val többet kaptam: egy minimalista színházi előadást. A „kerettörténet" egyszerű: két színész, két régi barát találkozik, hogy mutassanak egymásnak néhány becses, értékes kötetet, és emlékezzenek a közös indulásra, a pozsonyi színművészeti főiskolára, az Ifjú Szivekre. Mrázová elszavalja Petőfi Sándor Szülőföldemen című versét magyarul, Dráfi álmélkodik ezen, szóba kerülnek a nagyszülők és a szülők, az a kulturális muníció, amelyet annak idején a családi háttér nyújtani tudott egy Emil Boleslav Lukáč. Hálásak lehetünk nekik, mert nem akármi, amit produkáltak. Például a leggazdagabb szókinccsel rendelkező magyar költő, Arany János Ágnes asszonyát E. B. Lukáč olyan csodálatos nyelvi leleménnyel ültette át szlovákra, hogy – szégyen, nem szégyen – könnyeimet törölgettem, persze csak óvatosan, elvégre egy kritikus mégsem fakadhat sírva a nézőtéren. Aztán rögtön egy nagyot nevettem, mert Dráfi talált az interneten egy szellemes, humoros „összefoglalót" a hangzik egy-egy rövid jellemzés és pár életrajzi adat, épp csak annyi, amennyi még nem fekszi meg a közönség gyomrát. Ráadául mivel ezeket is kvázi egymásnak mesélik ők ketten, nincs olyan érzésünk, hogy itt most tanítani akarnak minket. A versek tolmácsolása sem pátosszal teli, érzéssel felolvassák őket, nem pedig elszavalják. A végén a másik színész néha elmondja az eredeti záró sorokat, nem is nekünk, csak mintegy magának...

A program zenei része olyan népdalokból áll össze, amelyek műsorfüzetben a szlovák költőkről (Janko Kráľ, Andrej Sládkovič, Samo Chalupka, P. O. Hviezdoslav) magyar nyelven olvashatunk rövid ismertetőt, a magyarokról (Vörösmarty, Arany, Petőfi, Ady) szlovákul. A finálé pedig egy abszolút kétnyelvű együtt éneklés, amelybe ki-ki a saját anyanyelvén kapcsolódhat be. És ha hinni lehet a műsorfüzetnek, ez még csak a kezdet: tervben van az est második része, amelyet huszadik századi költők verseiből állítanak össze. Kíváncsian várjuk.

rabbi csucstartóra, A Majomkirályra. Kína a film együttműködő partnere, ez az első alkalom, hogy egy állami kézben lévő mozihálózat nyugati partnerrel társult egy produkció elkészítésében. A jelenetek egy részét Kínában forgatták, és neves kínai színészek is szerepet kaptak a filmben. **(MTI, juk)**

Véget ért az Art Film Fest

Trencsénteplic. Az Art Film Fest fődíját egy cseh–francia koprodukció, Petr Václav rendező Kiút (Cesta ven, The Way Out) című filmje kapta, amelyben egy fiatal roma nő harcol méltóságáért és boldogságáért. A főszerepet játszó Klaudia Dudová vehette át a legjobb női alakítás díját. A legjobb férfiszínésznek járó díjat a brit Eddie Marsannak ítélte a zsűri, a legjobb rendező a mexikói Fernando Eimbcke lett a Sandwich klub című filmmel. **(TASR)**

A Magyar Színházak 26. Kisvárdai Fesztiváljának legjobb alakítása a kassai Lax Judité, a komáromi Mokos Attila életműdíjat kapott

Szlovákiai magyar sikerek Kisvárdán

ÖSSZEFOGLALÓ

Kisvárda. Mindkét hazai magyar színházunk vezetése elégedett lehet: egy kassai és egy komáromi művészt is díjaztak a Magyar Színházak 26. Kisvárdai Fesztiválján, amelynek fődíját a Vajdasági Tanyaszínház Ilja próféta című előadásának ítélte oda a zsűri.

A legjobb alakítás díját megosztva kapta a szabadkai G. Erdélyi Hermina, valamint Lax Judit, a kassai Thália Színház társulatának tagja, aki a Portugálban játszotta Masni szerepét.

„Idén változott Kisvárdán az értékelés rendszere: délelőttönként az előadásokról szakmai beszélgetés zajlott, kritikusok, dramaturgok, rendezők, színészek mondták el a véleményüket a látottakról. A zsűri nyilvánosan nem értékelt, csak döntött a díjakról – mondta el Czajlik József, a kassai Thália Színház igazgatója. – A Portugálról legalább másfél órát beszélgettünk. Nagyon jó kritikát kaptunk, kiemelték, milyen egyedi és erős volt a darab értelmezése, mennyire valós viszonyok és problémák jelentek meg az előadásban, valamint hogy milyen szokatlan empátiával jelenítettük meg a figurákat. Az egész társulatot dicsérték, Lax Judit szerepformálásáról pedig egyenesen szuperlatívuszokban beszéltek. Egyebek mellett az hangzott el, hogy ilyen Masnit, ennyire tiszta, egyszerű, bölcs falusi lányt nem sűrűn látni a magyar színpadokon."

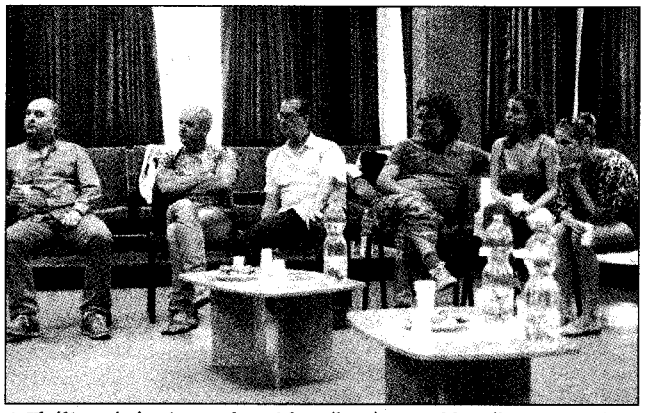

A Thália színészei a szakmai beszélgetésen. Jobb szélen Lax Judit.

A fesztiválon életműdíjat kapott Kötő József színháztörténész és Mokos Attila, a Komáromi Jókai Színház művésze, akinek díját Tóth Tibor, a színház igazgatója vette át a szombati zárógálán. A direktor kérdésünkre elmondta, azért is különleges ez az elismerés, mert Mokos nem a „nagy öregekhez", hanem a középgenerációhoz tartozik. Eddigi pályájáért, valamint azokért az emlékezetes alakításokért díjazták, amelyekkel az elmúlt bő két évtizedben a kisvárdai fesztiválon is sikert aratott. (Mokost a múltban egyebek mellett olyan előadásokban láthatta a kelet-magyarországi színházi szemle közönsége, mint a Godot-ra várva, az Amadeus, a II. József, a Háztűznéző vagy a Király.) Az idei fesztiválra a komáromiak Harold Pinter Árulás című drámáját vitték el, a háromszereplős darabban Bandor Éva, Mokos Attila és Petrik Szilárd lépett színpadra. „Kedvező volt a fogadtatás. Többen kiemelték, ma már kifejezetten ritka az olyan színház, amely elsősorban a színészek tehetségére, játékára épít. Az Árulás kapcsán elhangzott, hogy a sok színészi bravúr mennyire megemeli az előadást" – jegyezte meg Tóth Tibor. **(as, juk)**

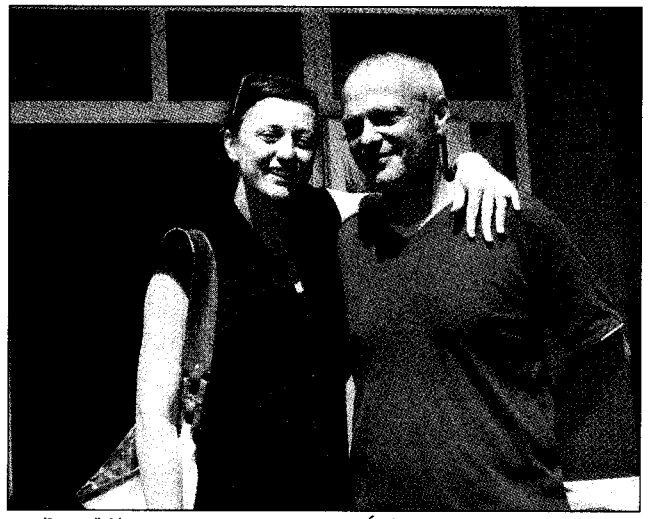

Az életműdíjas Mokos Attila Bandor Évával

(Szkárossy Zsuzsa felvételei)